

Cederdorffs ustyrlige bærevilje **Af Ove Torp, www.kunstklubben.dk**

Hvordan er det muligt at fremstille tusindvis af kunstværker, herunder store og små skulpturer i bronze og andre materialer. Er det for meget. Hvordan kan man være så håndværksmæssig dygtig, at skulpturer forekommer at være skabt af Henry Moore og andre af de helt store. Er det efterligninger eller kunst og kulturmeddelelser, der øser af de kilder, der tilhører alle, der kan se.

Jeg har besøgt skulptøren Paul Cederdorff i den eventyrlige have med huse, skure, atelierer, arbejdsborde og ophobninger af færdige værker og nye ideer i en usædvanlig blanding af håndværk, kunst og intellektuel overfrankering. Efter halvanden time er jeg klar over, at jeg kun er nået få procent ind i fænomenet. Kunstnersindet svinger fra det hudløse og ensomme til det manisk foretagsomme krydret med omsorg for medmennesker og samfund tilsat intelligensens særlige humor.

Det var indledningen.

Hvem er han så, Paul M. Cederdorff i Holstebro. Den intellektuelle malersvend med det store trucksertifikat, håndværkeren, musikeren, maleren, grafiker, keramikeren, politiker og skulptøren, arrangøren af utallige udstillinger og stifteren af foreninger og kunstbegivenheder. Jamen, er han ikke bare for meget.

Jo, måske men i kunst og kultur er det som i politik og samfundsopbygning: nogen vil bære, mens andre vil lade sig bære.

Paul Madsen Cederdorff er født i Fruens Bøge på Fyn 1938. Allerede i de tidlige ungdomsår i Holstebro kom han under indflydelse af maleren Knud E. Schou og provokatøren Jens Jørgen Thorsen, der var gæster i barndomshjemmet. Den 12-årige Paul blev optaget på Poul Rytters maleskole, blev uddannet malersvend og senere optaget på Harald Isensteins tegne- og maleskole. Hertil Det fynske Kunstakademi og udenlandske kunsthøjskoler. Produktionen af malerier, grafik, film og skulpturer synes at svinge mellem en depressiv og ensom side og en lys side, der vil skitsere alternativer til den herskende kunstverden.

Tanken om, at kunstneren skal skabe kunst med museet som endemål er absurd, siger Cederdorff. Kunst er en meddelelse om noget væsentlig. Det skal naturligvis ud til de mange.

Og at låne fra tidligere tiders grundoplevelser og værdifulde kulturfrembringelser er mere værdifuld end den sidelæns skelende konkurrerende. Derfor måske hans helt enorme udadvendthed med at trække andre kunstnere og nybegyndere ind i foreninger, kulturtiltag og kunstudstillinger.

Baggrunden som håndværker lyser i samtale og produktion. Ønsket om altid at være en god håndværker, der leverer et arbejde, der er i orden, at have bevidsthed om materialerne for at kunne fremkalde de værdier, de indeholder. Skønheden i hverdagstingene, gerne med inspiration fra gamle tiders helleristninger og andre landes urkulturer, er retningsgivende.

I haven og på arbejdsbordene myldrer det med udkast til nye skulpturer af stor skønhed, fra små bundter grene i bronze til frodige kvindefigurer, der viser den ældre kraftige kunstner med appetit på mere end intellektuelle kunstdebatter. En skulpturpark i Nordjylland er under opbygning, det samme er en udstilling i Sverige i forbindelse med et sted for helleristninger.

Og en udstilling i USA med tegninger af historisk tilsnit. Og så naturligvis lige

midt- vestjyske kunstneres sommerudstilling, udsmykninger og galleriudstillinger, en ny udgave af bogen om Vestjyske Kunstnere før arbejdet med Vestjyske Kunstneres Efterårsudstilling på Jens og Oliviamusseet i oktober-november. Og så lige og så lige.

Jeg er helt forpustet efter besøget. Men har også fået en god portion mere respekt for Paul M. Cederdorff og hans kunst.

Artiklen blev bragt i Kunstavisen, oktober 2005